

DLAE

Magasinet

Dansk Lama og Alpacaforening

Foreningsmagasin · 2. årgang · Nr. 1 · Januar 2025

Indholdsfortegnelse

En hilsen fra redaktøren	3
Rundt i landet - Besøg hos Alpati Alpacapark i Gyrstinge	4
Alpakaer og spiritualitet	9
Rundt i landet - Besøg hos Virkelyst Alpaca farm i Outrup	13
En rejse til Peru	18
ERFA-hjørnet	22
Uld-hjørnet	25
Staldtips	27
DLAF-siderne	28

Læs om Katja og hendes lamaer og alpakaer

Side 4

Læs om alpakaer og spiritualitet hos Fraling Alpaca

Side 9

Læs om Kasper, Camilla og deres alpakaer

Side 13

For og bagside billedet

Forside billedet: Fra Alpati Alpacapark

Bagside billedet: Fra Virkelyst Alpaca farm

Tak for året der gik

Det er allerede et år siden, at første udgave af DLAF Magasinet udkom, og med denne femte udgave tager vi hul på et nyt og spændende år. Det har ikke været muligt at tælle, hvor mange der klikker ind på magasinet, eller hvor mange der downloader det. Men det er mit håb, at magasinet når ud til rigtig mange både lama- og alpakaejere, men også til andre, der har en mere perifer interesse i camelider. Hele formålet med magasinet er jo netop at oplyse og dele erfaringer, hvilket jeg synes er lykkedes det forgangne år.

Stor tak for jeres bidrag

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke for alle jeres bidrag til magasinet. En stor tak til alle dem, som jeg har besøgt i løbet af året. Det har været enormt interessant at se, hvordan andre indretter sig og driver deres flok, men også utrolig hyggeligt at møde skønne mennesker med fælles interesse. Der skal også lyde en stor tak til dem, som har bidraget til Erfa-hjørnet og Uld-hjørnet med erfaringer og billeder, samt en stor tak til dem, som har taget sig tiden til at bidrage med færdige artikler. Uden alle jeres input ville det ikke være muligt at lave dette magasin. Derfor skal der lyde en opfordring til at fortsætte med at bidrage - og et håb om, at endnu flere har lyst til at melde sig på banen med deres bidrag.

Efterlysning af lamaejere

Da vi er en forening for både lamaer og alpakaer, er det vigtigt, at begge dyr og deres ejere bliver repræsenteret - både i foreningens bestyrelse og i magasinet. På nuværende tidspunkt er undertegnede den eneste i bestyrelsen, som har lamaer, og derfor vil jeg her blot komme med en opfordring: Skulle der sidde en lamaejer derude, som kunne have lyst til at blive en del af den kommende bestyrelse, som vælges på generalforsamlingen her i januar, ja, så hold dig ikke tilbage. Det er ofte en udfordring for mig at finde lamaejere, som jeg kan besøge og berette om i magasinet. Så igen en opfordring herfra: Har du lamaer, og kunne du tænke dig et besøg, så kontakt mig på mail: cathrineaxelsen@icloud.com - det er helt op til dig, hvad du vil vise frem og fortælle om dine lamaer.

Tilbage er det blot at ønske jer alle et rigtig godt nytår.

Cathrine Axelsen

Besøg hos Alpati Alpacapark

Ikke langt fra Ringsted ligger landsbyen Gyrstinge, og i udkanten af denne ligger en gård, der grænser op til en lille skov og har udsigt over Gyrstinge Sø. I denne smukke natur ligger Alpati Alpacapark, som ejes af Katja og Rasmus.

Stedet har de seneste år udviklet sig til en driftig virksomhed, som i det daglige ledes af Katja, der skal holde overblik over de mange dyr og forskellige events samt koordinere opgaver for ansatte, praktikanter og gårdens to hårdtarbejdende katte.

På besøgsdagen talte antallet af camelider 48: 43 huacaya-alpakaer og 5 classic-lamaer. Alle dyrene har en vigtig funktion i den daglige drift af Alpati Alpacapark. Katja har to avlshingste: Simon, som er flokkens leder, samt lille, charmerende Hassan. En stor del af hingste- og vallakflokken er med på gåturs-holdet og andre er stjernerne, når der er gårdbesøg og hyggearrangementer.

Alpaka-hopperne leverer skønne føl og er værtinder for overnattende gæster i shelters. De nytilkomne lama-hopper skal i det nye år være dem, man kan gå længere ture med. Alle dyr giver dejlig uld, som Katja får håndspundet hos Uldorado og sælger i sin shop, hvor man ud over garn finder alt for mange fristende ting!

En anden vigtig del af Katjas beskæftigelse er at uddanne mennesker og dyr. Katja har gennem de seneste år afholdt rigtig mange kurser for nye alpakaejere, så de er klædt godt på til opgaven. Hun uddanner også alpakaer - både fra egen avl og unge alpakaer, som hun primært køber hos Nybo Alpacka i Sverige. Men hun tager også imod alpakaer fra andre gårde, som ejerne gerne vil have uddannet til at være håndterbare og som skal lære at gå tur. At forstå alpakaerne og arbejde med deres udvikling fylder meget for Katja og var da også noget af det, der fascinerede hende lige fra begyndelsen af.

Hvad vil du med dine alpakaer?

Katja har haft heste i mange år, men på et tidspunkt dalede interessen, og hun syntes ikke at tiden var tilstrækkelig, så hun endte med at afvikle alle hestene. Men nogle dyr skulle de have, og så var hun flere steder stødt på de her alpakaer, som hun syntes var meget spændende og utrolig sjove. Hun drømte om at hun skulle gå lange ture og overnatte i naturen med dem. For at blive klogere på disse dyr opsøgte hun Anne Marie fra Österlen Alpacka i Sverige. Katja tog over en weekend til Sverige for at blive klogere på disse dyr. Den første dag lærte hun en masse om alpakaernes adfærd og var med i stalden for at få den i hænderne. Efter en lang dag spurgte Anne Marie Katja: Hvad vil du med dine alpakaer? Det kunne hun ikke lige svare på, så da hun gik i seng, gav Anne Marie hende en stak bøger og magasiner, som hun kunne kigge i.

Katja og Bimmer har et helt særligt bånd

Det gjorde Katja og bladrede frem og tilbage, lige til hun fik bogen Camelid Dynamic af Marty McGee Benneett i hænderne. Den var svær at slippe, og næste morgen kunne hun fortælle Anne Marie, at det var det hun ville.

Mange kender nok allerede denne bog og dens tilgang til alpakaer og lamaer, og denne måde at arbejde med camelider på, har Katja videreudviklet til den måde hun i dag uddanner egne og andres alpakaer.

De første alpakaer

I 2016 købte Katja to alpakaer hos Torben fra Vestsjælland. Det var vallakken Bimmer og hoppen Musse. Bimmer har en særlig plads i Katjas hjerte, for ud over at være den første alpaka, så er han også den alpaka, som Katja har lært alt sammen med. Han var den alpaka, som hun øvede sig på, når hun skulle praktisere Camelid Dynamic. Katja købte efterfølgende to alpakaer fra Österlen Alpacka og ganske kort efter købte hun to hingste - og så var hun ligesom i gang og kunne få nogle føl. Det har aldrig været Katjas plan at blive storavl, men da hun mødte Simon, som er en stor hingst med et utrolig godt sind, ja, så endte det jo med, at hun alligevel har fået en hel del føl siden da!

Den første alpakaflod havde Katja og Rasmus i Bukkerup ved deres hjem og herfra begyndte Katja i 2019 at tilbyde gåture og gårdbesøg. Som tiden gik, begyndte de at køre gåturs-holdet til Gyrstinge, hvor Rasmus' onkel har sin gård og hvor der både er skov og enge at gå ture i. Snart begyndte gåturs-holdet at overnatte der og ja, så flyttede de ind på gården i Gyrstinge, fordi det simpelthen var nemmere end at køre dem frem og tilbage. Faciliteterne og naturen i Gyrstinge var fantastisk til alle de ting, som Rasmus og Katja gerne ville sætte i

søen, så skridt for skridt flyttede flere og flere af deres tiltagende alpakaflod fra Bukkerup til Gyrstinge. I foråret 2024 ankom de sidste alpakaer til Gyrstinge og nu er alle alpakaer samlet der.

Lamaerne kom til

I 2024 skete der også noget andet spændende i Alpati Alpakapark. Faktisk havde Rasmus længe haft en drøm om at få kameler og de besøgte da også Henrik og hans kamelflod i Dronningmølle. Men kameler kræver meget plads, meget foder og meget tid, og den udfordring var Katja ikke helt klar på!

Men så hørte Katja, at Beate fra Ebeltoft Lamaer skulle på pension og af med hendes lamaer. Katja og Rasmus besøgte Beate og endte med at aftage fem af hendes veludannede gåturs-hopper. De ankom til Gyrstinge i efteråret 2024, hvor de nu går sammen med hoppefloden.

Jeg var nysgerrig på at høre, hvordan det var gået med at integrere lamaerne med alpakaerne, og Katja kunne fortælle, at det havde været ganske udramatisk. De to flokke går blandet, men har hver deres leder og trives side om side. Bibi er den yngste lama på 2 år og hun søger selskab hos de yngste alpakaer - nok fordi de gamle lamahopper ikke gider at lege med hende!

Jeg spørger også til, hvordan Katja oplever lamaerne og er forskellige fra alpakaerne, og hun fortæller, at hun er blevet overrasket

Simon er en flot og klog alpaka og han er en stolt arvlingsst og flokkens alfahan!

over hvor milde og kommunikative de er. Lamaerne responderer på en anden måde - de virker mere tænksoomme og er mere intense i deres kommunikation.

Og så kan det jo være at Katja endelig får sin drøm opfyldt om at komme på vandring

med overnatning - for lamaerne er jo netop rigtig gode vandrere og har et væsentligt højere tempo end alpakaerne. Det bliver spændende at følge, hvordan lamaerne kommer til at bidrage i Alpati Alpacapark.

Tid og tålmodighed

Det er utrolig vigtigt for Katja, at når hun arbejder med sine dyr, så er det på dyrenes præmisser. Vi mennesker har ofte mange planer og en bestemt dagsorden for vores dyr, men Katja understreger, at det er vigtigt at være tålmodig og ikke at presse dyrets udvikling. Alle dyr har forskellige personligheder, og de udvikler sig forskelligt. Nogle er fremme i skoene og klar til alle mulige udfordringer i en tidlig alder. Andre skal bruge mere tid. Tid og tålmodighed er det grundlæggende i alt Katjas arbejde. Når Katja skal grimetræne, foregår det i

små hold, som er afskærmet fra resten af flokken. På den måde er de trygge med et par venner, men skal ikke bruge energi på at håndtere den store flok. Det at blive ført i line sker også i små skridt. Først inde i boksen, senere på gangen i stalden, dernæst ud i gården og haven og til slut ud på engen eller ind i skoven. Aldrig mere, end den enkelte alpaka kan overskue. Det er så vigtigt at kigge på dyret, om det er trygt, og at give det tid til at være i det nye, man præsenterer det for. Alle skal ikke alt; nogle skal meget, og andre mindre - det gælder i øvrigt også for os mennesker.

Katja starter tidligst sit arbejde med et dyr, når det er 6 måneder gammelt. Nogle dyr kræver længere tid om at blive klar, og Katja venter tålmodigt, selv hvis dyret bliver 2 år, før det er klar. Som Katja siger: Hovedet skal være til stede - hvis ikke hovedet er klart, giver det ikke mening at påbegynde en masse! Helt grundlæggende for Katjas arbejde er, at hun er åben over for dyrenes signaler.

Dyrene har deres eget sprog, og vi mennesker forstår dem bedre, hvis vi er i stand til at sætte os i deres sted. Det kræver en god portion empati - en egenskab, som camelider allerede besidder, hvorfor de ofte er bedre til at aflæse os, end vi er til at aflæse dem! Det, vi beder vores lamaer og alpakaer om, kan de jo allerede - stå, gå, løfte et ben m.m. Så det handler jo om, at vi skal blive gode til at fortælle dem, hvad det er, vi gerne vil med dem. Men hvis dyret er bekymret, utrygt eller bange, ja, så gør det det ikke, og så er det vores ansvar at skabe den tillid, der skal til, understreger Katja.

Jeg spørger Katja, om hun arbejder med lamaerne på en anden måde end alpakaerne. Det gør hun ikke. Teknikkerne er de samme, men pga. lamaernes størrelse er hun endnu mere afhængig af det gode samarbejde. Sofie er en moden lamahoppe på 180 kg.

Hun er både større, stærkere og hurtigere end Katja, og det er derfor fuldstændig afgørende, at de har et godt og tillidsbaseret samarbejde. Det får Katja til at reflektere over sin egen tilgang til dyrene og finjustere sine teknikker. Så på den måde viser Sofie mig, hvor jeg i dovenskab er begyndt at hoppe over, hvor gærdet er lavest, fortæller Katja.

Nogle fantastiske timer er gået i Gyrstinge, og det er svært ikke at være i godt humør med så godt selskab af skønne alpakaer, lamaer og Katja. Jeg kan dog ikke lade være med at sige til Katja, at det jo er temmelig paradoksalt, at hun i sin tid afviklede sine heste, fordi hun ikke havde tid - men nu bruger hun al sin vågne tid på alpakaer og lamaer i stedet!

Tusinde tak til Katja for en utrolig inspirerende og hyggelig dag i Alpati Alpacapark.

Bibi er den yngste lama og meget nysgerrig. Her er det en af lukkemekanismerne, der bliver grundigt undersøgt!

Vil du have besøg?

Redaktøren tager rundt i hele landet for at besøge lama og alpaka ejere. Formålet med besøgene er at formidle den historie, som du har at fortælle. Der er ikke nogen dagsorden - det er dig, der bestemmer, hvad du vil fortælle. At skabe et netværk i en forening, handler om at lære hinanden at kende og hvad er bedre end at vise sine dyr frem og fortælle om livet sammen med dem? Så har du lyst til et besøg af redaktøren, skriv da til cathrineaxelsen@icloud.com og lave en aftale. Det er ikke et krav, at du er medlem af DLAF, du skal blot have lamaer eller alpakaer - eller begge dele.

Alpakaer og spiritualitet?

Artikel af Janette Fraling fra Fraling Alpaca

Alpakaer og spiritualitet – passer det sammen?

Ja, for dølen da! Jeg har først og fremmest alpakaer, fordi de hjælper mig med at holde begge ben på jorden og undgå at lave syv ting på samme tid. Efter flere stressperioder i et hektisk lederliv, kombineret med et travlt fritidsliv, valgte jeg at sadle om i livet, og alpakaerne blev en stor del af denne ændring. Derudover deler jeg dem gerne med brugere og klienter, så de også kan få glæde af dem og deres skønne effekt.

I min gang med alpakaer er det blevet meget klart for mig, at de har hver deres personlighed. Nogle kan bruges til gåture, andre ikke. Nogle egner sig som terapidy, andre ikke. Det handler ikke kun om, hvad vi lærer dem, men også om, hvad de har lyst til og evner for og ikke mindst personlighed til. Jeg forsøger at "læse" mine dyr og forstå dem, så jeg kan give dem det, de har brug for i deres alpaka-liv. Derfor bruger jeg tid på at være sammen med dem. Det virker både i forhold til at træne dem til selskab og aflæse, om de har det godt. Drengene er som regel meget nemme at bruge, og det er typisk

dem, der er involveret, når jeg bruger mine alpakaer. Men hos hopperne har jeg min helt egen verden og udvikling - og ikke mindst min store læremester og løgnedetektor, nemlig Rosa.

Hvis jeg selv tror, at jeg er i balance og helt i ro, når jeg går ind til hopperne, så fortæller Rosas adfærd mig ret hurtigt, om jeg lyver for mig selv. Min vej til denne indsigt gik gennem en skøn og kærlig telepati foretaget af Line Banner Clausen, som selv har alpakaer.

Jeg er en spirituel person og åben for rigtig meget, men det skal være noget, der kan bruges i det fysiske liv, jeg har i dag. Det skal gavne og bidrage til udvikling, så jeg bliver klogere på mig selv eller livet.

Derfor åbner jeg gerne for nye tiltag, og det gjorde jeg, da Line Banner Clausen ønskede prøve klienter til sin telepatiuddannelse. Jeg sendte billeder af nogle alpakaer, og Line fik talt med min skønne alpaka Bertram. Det var utroligt rammende, og jeg blev klogere på ham.

Derfor valgte jeg at få Lines hjælp i juli 2024, da jeg gerne ville blive lidt klogere på min hoppe Rosa, som jeg havde store udfordringer med.

Her har vi Rosa med hendes karakteristiske hvide mule.

Jeg var nemlig i tvivl, om hun trivedes hos mig, eller hellere ville bo et andet sted. Jeg havde selv svært ved at læse hende, da hun ofte gik for sig selv og jævnligt var ret sur på mig – især under drægtighed, hvor hun var mere sur end alle de andre hopper, og hendes spytklatter fór om ørerne på mig. Så var hun mon bare ikke glad for at bo hos mig? Jeg vil gerne dele noget af den generelle indsigt, som Line og jeg fik af Rosa: Jeg så mest Rosa som en stædig primadonna med sin helt egen mening - og det er hun også - men der er en mening med det. Hun gider bare ikke noget pis! Rosa bestemmer selv, hvem der skal have lov at være i hendes nærhed. Kunne vi måske lære lidt af det?

Rosa sammen med hoppeflokk, hvor hun står bagerst og betragter tingene på afstand.

Uddrag fra Lines telepati

Jeg (Line) tager kontakt til Rosa, og jeg ser hende langt væk komme småløbende imod mig. Hun stopper dog op og ser mig an, fordi hun mærker, at hun ikke kender mig. Jeg fornemmer, at hun er nysgerrig, men samtidig skeptisk anlagt. Jeg præsenterer mig og fortæller, at Janette har spurgt, om jeg ikke vil snakke lidt med hende. Jeg skal virkelig forklare Rosa, at der ikke sker noget dårligt, og at hun må lave lige præcis det, hun har lyst til, mens vi snakker. Hun går langsomt tættere på mig, men holder sig i et par meters afstand. Jeg sidder under et stort egetræ, og det er hun nysgerrig på, så hun stiller sig også herunder. Jeg kan mærke, at hun er nysgerrig og gerne vil lyttes til. Hun går i gang med at spise græs og fortæller mig, at hun er klar til at snakke. Vil du fortælle lidt om dig selv? Rosa starter med at sige: Hvad vil du gerne vide? og kigger afventende på mig. Hvordan vil du beskrive din personlighed? Rosa svarer: Jeg er klog og ved, hvad der er bedst for mig. Hun siger det meget selvsikkert, mens hun kigger intenst på mig. Som om hun lige skal sikre sig, at jeg har fanget det. Jeg får lidt en fornemmelse af, at hun føler sig lidt som en "dronning". Hun ved, hvad der er bedst for hende og andre, og hun har en god følelse med livet og verden omkring sig. Hun ved, hvad hun er værd, og derfor hvad og hvem hun vil bruge sin tid på. Mens vi snakker, stopper hun ofte op og kigger sig omkring. Ikke sådan nervøst, men mere fordi hun lige skal holde øje med omgivelserne og se, om noget ændrer sig omkring hende. Er du på vagt meget af tiden? spørger jeg. Nogen skal jo gøre det, og jeg er den bedste til at filtrere indtrykkene og vurdere, hvad der er vigtigst at reagere på, svarer Rosa. Jeg får billeder af et tidligere liv, hvor hun kom galt af sted. Jeg får billeder af, at hun var en flot hest, der blev brugt i krig og desværre skudt. Derfor har hun valgt et liv som alpaka nu, som er mere roligt, og hvor hun ikke skal "bruges" på samme måde af mennesker. Stoler du ikke på mennesker? spørger jeg. I er lidt over det hele med jeres tanker og energier. I fylder meget, og det roder. I lytter heller ikke, når jeg prøver at give jer gode råd, svarer Rosa.

Hun viser mig, at hun står på afstand og observerer mennesker fra hendes fold. Jeg fornemmer igen hendes nysgerrige side, for hun kan godt lide at følge med og se, hvad der sker. Men samtidig mærker hun altid alles energier, og det kan godt blive for overvældende for hende.

Hvad er det vigtigste, vi skal vide om alpakaer? spørger jeg. Vi er ikke tamme. Vi er vilde dyr af natur, som I har taget til jer. Vi har en meget rolig energi og er gode til bare at være i nuet. Vi er meget sansende væsner, og derfor larmer jeres energier meget i forhold til os. Derfor holder mange af os lidt afstand. Mange alpakaer har lært at tolerere det og filtrere det værste fra, så de kan se jeres sande væsner. Nogle ser det endda som deres formål i livet at få jer til at leve i nuet, fortæller Rosa. Hvad er dit livsformål? spørger jeg. Jeg mærker, at det har hun ikke rigtig tænkt over før. Hun har bare levet i nuet og brugt tiden på at vænne sig til at være en alpaka. Jeg mærker, at hun længes efter ro og bare gerne vil nyde livet og være i en krop, der ikke er forventninger til. Hun viser mig, at hun ligger på en græsmark og bare lytter til naturen omkring sig. Hun er nysgerrig på dem omkring sig og vil gerne, at de også har det godt, for så er der mest ro på. Hun har dog ikke en iver efter at se verdenen, for det har hun oplevet i tidligere liv. Nu vil hun bare gerne i ro og balance, og hvis hun kan lære andre det samme, så føler hun sig godt tilpas. Hvad kan du godt lide at lave? spørger jeg. Rosa er faldet så meget til ro nu, at hun lægger sig ned tæt på mig. Som om det har lettet noget i hende at blive lyttet til. Hun svarer: Jeg kan godt lide bare at være. Hun lukker øjnene, og jeg mærker, at hun nyder vinden i panden og solen på mulen. Jeg elsker bare at være en del af naturen og observere den, fortæller hun. Rosa viser mig, at hun holder øje med andre dyr - katte, fugle, ræve og insekter. Hun er nysgerrig på, hvordan de lever, og jeg fornemmer, at hun ofte har en samtale med dem. Hun nyder at blive klogere på livet hos andre arter. Hun viser mig, at hun går rundt på sin fold og udforsker. Hun vil gerne undersøge, og går derfor tit for sig selv, mens de andre er optaget af leg.

Rosa på folden med hopperne

Rosa i fuld forårs fleece

Janette og hendes løgndetektor Rosa

Leger du ikke med de andre? spørger jeg. Nej, jeg kan godt lide at observere dem og mærke den glæde, det giver dem. Jeg foretrækker at holde min energi i ro og suge indtrykkene til mig, svarer Rosa. Hun viser mig, at hun holder øje på afstand og glædes over andres glæde. Hun kan dog godt blive irriteret, hvis andre alpakaer hopper ind i hende og prøver at hive hende med. Så spytter hun og siger fra, men jeg ser også, at de andre er klar over, hvornår de skal holde afstand.

Jeg spørger hende: Vil du gerne ud på gåtur? Her får jeg et klart nej fra hende, og hun kigger insisterende på mig for at være sikker på, at jeg har forstået det. Hun vil ikke begrænses eller "bruges" af andre i dette liv. Hun har ikke så travlt i livet og vil bare gerne være i ro. Hvem har du det godt sammen med? spørger jeg. Mig selv! svarer Rosa. Der er ingen tvivl om, at Rosa nyder sit eget selskab og et liv uden stress. Hun mærker alle andres energier tydeligt og nyder, når der er ro på. Hun ved, at hos hende selv er der ro, og derfor kan hun godt trække sig for sig selv.

Jeg mærker dog også en stærk tilknytning til hendes flok. Der er ikke så mange alpakaer tæt ved hende, men der går flere i nærheden, viser hun mig. Nogle af dem er meget fjollede og livlige, siger hun, og jeg får billeder af, at de springer omkring. Hun nyder at "passe på dem" alle og mærke deres glæde ved livet. Hun kan dog bedst lide at observere på afstand. Hun kan forekomme lidt som en enspænder, men hun er en stor del af flokken, og de ved alle, hvor de har hinanden. Det giver hende en tryghed og ro i maven.

Har du noget på hjertet? spørger jeg, for jeg kan mærke, at Rosa er ved at være færdig med at snakke. Hun vil gerne tilbage til sin ro og lade sin energi op igen. Hun har dog et budskab til os mennesker: Slip jeres forventninger til os. Vi er ikke et brugsdyr, og vi nyder freden og roen i livet. I har ofte meget travlt og er mere larmende. Acceptér derfor, hvis vi holder afstand. og lær af vores ro i stedet, svarer Rosa. Der er ingen tvivl om, at hun føler, vi kan lære meget af hende og alpakaer generelt. Det er næsten som om, at det er hendes formål i dette liv, selvom hun ikke er klar over det. Ved at være så meget i ro og balance viser hun os, at livet også kan leves sådan. Der behøver ikke altid ske en masse og være fart på. Livet sker lige her og nu i de små øjeblikke – det er ikke noget, man skal jagte, siger hun til sidst. Hun foretrækker, at tingene forbliver uforan-

drede, eller at hun i hvert fald får fortalt, hvis der skal ske ændringer, og hvorfor. Hun føler en vis utilpashed over den måde, vi mennesker ser på og behandler alpakaer som art. Det er vigtigt for hende at understrege, at hun ikke er et brugsdyr, og at vi derfor ikke skal have forventninger til hende. Hvis man lader hende være sig selv, så vil man se en omsorgsfuld og nysgerrig alpaka, der gerne vil observere og nyde livet. Man kan endda lære meget af hende, fordi hun er så god til at være i nuet. Hun er en sjæl, man altid kan finde ro hos, men det er vigtigt, at man smider sine bekymringer og tankemylder, inden man er i hendes selskab, da hun ellers vil trække sig. Det larmer simpelthen for meget. Hvis man derimod er i balance, vil man finde en utrolig ro i hendes selskab.

Efter samtalen med Rosa

Lines telepati gjorde en stor forskel for mig i min omgang med Rosa. Jeg er nu mere bevidst om min egen ro, inden jeg går ind til hopperne. Tidligere kunne jeg godt nøjes med at finde roen, mens jeg var der. Nu er jeg mere bevidst om at finde roen inden jeg træder ind i hoppernes område, især hvis jeg vil have Rosas nærhed.

Allerede dagen efter telepatien var Rosa langt mere i balance, som om hun var lettet over, at nogen havde lyttet til hende, og at hun havde fået sine beskeder gennem til mig.

Nu nyder jeg, at hun kan være min læremester i min evige lærdom i at være i ro og balance. Er jeg ikke det, så er der kontant afregning fra min løgnedetektor Rosa!

Lines kommentar

Jeg elsker, at vi kan bruge telepatien til at skabe en bedre forståelse mellem os og dyrene.

Mange adfærdsproblemer bunder i, at vi simpelthen har for travlt og ikke lytter til dyrene. Vi ønsker os alt muligt af dyrene uden at stoppe op og overveje, hvad de mon egentlig ønsker sig af os.

Vi tænker altid på, hvad dyrene kan give os, i stedet for hvad vi kan give hinanden.

Dyr er sjæle på jorden som os, der har drømme og ønsker, og det kærligste, man

kan tilbyde sine dyr, er at lytte til dem og gøre sit bedste for, at de føler sig hørt og får mulighed for at leve det liv, de drømmer om. Rosa er et rigtig godt eksempel på dette, og vores snak gjorde virkelig indtryk på mig. Hun havde så meget på hjerte og var så tak-

nemmelig for at blive lyttet til. Hun minder os alle om, at alpakaer er unikke individer, som fortjener at blive lyttet til, og det gør vi bedst ved at sætte farten ned og blive rolige inden. Noget, der ikke kun vil gavne os i samspillet med vores dyr, men også i resten af livet.

Har du ideer til emner?

Har du forslag til et eller flere emner, som du godt kunne tænke dig at vide mere om, så skriv til redaktøren - måske emnet er velegnet til en artikel i Magasinet.

Det kan også være, at du ved en masse om et bestemt emne og at du gerne vil dele din viden med andre, og det også meget velkomment. Du behøver ikke selv at forfatte en tekst om emnet, men kan formidle din viden gennem et interview, som redaktøren derefter omsætter til en artikel.

Skriv en mail til cathrineaxelsen@icloud.com og lav en aftale om interview eller evt. besøg. Det er ikke et krav, at du er medlem af DLAF.

Besøg hos Virkelyst Alpacafarm

En solbeskinnet november morgen går turen vestpå til Outrup, som ligger nord for Varde i Vestjylland. Jeg skal besøge Kasper og Camilla, som driver Virkelyst Alpacafarm. Mange kender måske allerede Kasper, fordi han er formand for DLAF og har været meget aktiv i foreningen i en årrække. Mange kender uden tvivl Camilla, fordi hun er dyrlæge og har kunder i hele landet. Siden 2022 har Virkelyst haft til huse på en stor, nedlagt minkfarm, som Kasper og Camilla har mange spændende planer for i fremtiden. Men lige nu afventer de, at ejeren får afsluttet sin mink-erstatningssag, inden de kan få love at købe farmen og føre alle deres planer ud i livet. På de omkringliggende marker går alle deres skønne alpakaer. På besøgsdagen kunne vi tælle hele 63 alpakaer, og en stor del af hop-

peflokken må antages at være drægtige. Der er alpakaer i alle tænkelige farver og aldresamte med forskellige formål: avl, events, uld og hygge.

Et liv med dyr

Camilla har haft heste hele sit liv og har da også stadig fire heste på Virkelyst. Hun blev færdiguddannet dyrlæge tilbage i 2008 og har arbejdet med kvæg i mange år. I 2010 havde hun netop købt en gård i Janderup, da hun mødte Kasper - en københavnerdreng fra Bagsværd, som på første date måtte hjælpe med at flytte heste ind på gården! Det afskrækkede ham tilsyneladende ikke, for han blev hængende på den jyske hede. I begyndelsen af 2013 købte de deres første tre alpakahopper, hvoraf den ene var dræg-

tig. Det var et sjovt og spændende dyr, som endnu ikke var særlig udbredt herhjemme. I november 2013 tog Kasper og Camilla på bryllupsrejse til USA, hvor de deltog i en kæmpe stor alpaka-konference. Her mødte de en masse spændende mennesker og besøgte nogle af de store farme. Det tændte en gnist i dem begge, og siden da er det kun gået én vej - de uldne dyr er nu blevet deres livsstil.

Interessen for avl

I 2015 fik de tre føl fra deres hopper, hvoraf det ene var for tidligt født. Camilla fortæller, hvordan hun skiftevis måtte amme deres lille søn og bagefter gå ud i stalden for at give mælkeerstatning til det lille fø! Kasper måtte tage tønnen de kolde nætter i stalden, men desværre døde det lille føl efter ni dage.

Senere på året blev flokken udvidet betragteligt, da de fik 10 alpakaer hjem fra Sverige fra Björkåsen Alpacafarm, hvor ejerne skulle på pension. Kasper og Camilla var begyndt at interessere sig for avl af alpakaer og begyndte også at se sig om efter avlshingste. Jeg tror ikke, jeg fornærmer nogen, hvis jeg kalder Kasper og Camilla for avlsnørder. De har, med alt det møje og besvær det er, importeret over en håndfuld rigtig fine kvalitetshingste fra udlandet, som de bruger i egen avl, men som også kører landet rundt med "Duskebussen", så andre alpakaavlere kan få glæde af de gode gener. Især Vanguard, Powertrain og Derwin er nogle eftertragtede hingste. Camilla fortæller, at de rutinerede avlshingste godt ved, hvad der skal ske, når hun bakker bussen til, og de nærmest løber op i den, fordi de ved, at de nu skal ud på damebesøg! I alt er 132 født på Virkelyst gennem årene, og de har egen avl hele fire generationer tilbage nu og femte generation er i hoppemaverne nu og kommer til foråret. Tilbage i 2021 skete der noget så sjældent på Virkelyst, at det vakte interesse ude i den store verden. Der blev nemlig født tvillinger på Virkelyst. Det er meget sjældent, at det

sker, og Kasper fortæller, at et opslag på de sociale medier gik viralt, og de fik henvendelser fra alpakafermere fra hele verden. De to tvillinger var hoppetøl, men desværre levede Gry kun 1 ½ år pga. bloddiarré! My lever i bedste velgående, og jeg havde fornøjelsen af at hilse på hende på folden, da hun kom helt tæt på for at tjekke, hvem den fremmede med kameraet var.

Virkomheden Virkelyst

Kasper og Camilla havde siden 2017 haft forskellige aktiviteter på gården i form af kurser, gårdbesøg, rundvisninger, gåture m.m. Camilla havde, ud over en stilling hos LVK Kvægdyrelæge, også sin egen lille virksomhed CBC Hestetandlægen. I 2020 sprang de sammen ud i det og startede virksomheden Virkelyst.

I dag har virksomheden tre ben at gå på. Det ene ben er Camillas dyrlægepraksis, hvor hun har specialiseret sig i camelider, men også stadig er tandlæge for heste og camelider. Fordi hun netop er en af de få, der har specialiseret sig i camelider, har hun kunder i hele landet. Ud over sundhedsarbejde med dyrene har hun i foråret også påtaget sig hvervet som klipper og har sammen med polske Mario en klipperute, der kommer rundt i hele landet.

Kasper og Camilla ser her sammen med avlshingsten Carisio, som er en del af slængen, der kører rundt i landet med Duskebussen!

Det andet ben i virksomheden er avl og salg. Kasper og Camilla avler målrettet efter at lave sunde dyr med god uld og sælger både hopper, hingste og vallakker.

I avlsprogrammet indgår også bedækning fra deres avlshingste og den før omtalte avlsrute med Duskebussen.

Men det er ikke kun dyr, de sælger hos Virkelyst. De har også et bredt udvalg af alt det, som man som alpakaer har brug for - alt lige fra grimer og træksnore til nød-kit til alpakafødsler. De sælger store mængder af foder. På verdenskongressen i Østrig i 2023 blev de introduceret til den belgiske foderserie Alpamin, som de siden er blevet forhandlere af. Kasper anslår, at omkring 600 alpakaer og lamaer i Danmark pt. bliver fodret med Alpamin.

En superhyggelig lille træhytte er blevet bygget ude ved en af foldene, og i denne lille butik er det muligt for besøgende og forbipasserende turister at købe alt fra alpakaer og alpakasokker til lækkert garn og råuld.

Her er vi inde på folden hos drengene. Flokken tæller både avlshingste og vallakker og der bliver kommunikeret flittigt over heget til den anden flok

Tredje og sidste ben af virksomheden er kurser og events. Når Kasper og Camilla har skulle sælge deres alpakaer, har det været vigtigt for dem, at de som købte deres dyr, var godt klædt på til hvervet som alpakaejer, og derfor har de haft som krav til køberne, at de skulle deltage på et introduktionskursus. Dagen forinden min ankomst havde de således afholdt intro-kursus nummer 15! Virkelyst har også været vært for mange andre kurser, f.eks. kurser med tema om alpakaens bygning og uldkvalitet med de udenlandske eksperter Robin Näsemann fra Tyskland og Joe Bridges fra England. Især i sommerhalvåret er der gang i de mere turistvenlige events som rundvisninger, gårdbesøg og gåture med alpakaerne.

Og der er mange flere spændende arrangementer i vente, når først de får ejerskab over gården. Under rundvisningen rundt på gårdens faciliteter drømte både Kasper

og Camilla sig ud i fremtiden. Camilla om en fuldt operationel dyrlægeklinik med operationsstue og indlægningsfløj samt et stationært håndarbejdsværksted med spinderokke og væve. Kasper drømte om åbent hus-arrangementer, julemarkeder, flere kurser med eksperter fra nær og fjern.

Jeg håber af hele mit hjerte, at Kasper og Camilla med årene får mulighed for at føre alle deres drømme ud i livet, for sikke en glæde alle vi andre kan få af disse to driftige og engagerede mennesker.

Jeg siger tusinde tak til Kasper og Camilla for de inspirerende og hyggelige timer rundt på Virkelyst og tak, fordi I tog jer tid til mit besøg i en travl hverdag.

Dette fantastiske maleri med søde alpakaer hænger i Kasper og Camillas stue. Det er malet af deres tidligere nabo fra Jannerup, Iwona Litsnes, som tak fordi Camille havde hjulpet hendes hund, da den var syg.

Vil du have besøg?

Redaktøren tager rundt i hele landet for at besøge lama og alpaka ejere. Formålet med besøgene er at formidle den historie, som du har at fortælle. Der er ikke nogen dagsorden – det er dig, der bestemmer, hvad du vil fortælle. At skabe et netværk i en forening, handler om at lære hinanden at kende og hvad er bedre end at vise sine dyr frem og fortælle om livet sammen med dem? Så har du lyst til et besøg af redaktøren, skriv da til cathrineaxelsen@icloud.com og lave en aftale. Det er ikke et krav, at du er medlem af DLAF, du skal blot have lamaer eller alpakaer – eller begge dele.

En rejse til Peru...

Helle og Tommy bor på Store Hedegaard på Fyn, hvor de har en større flok alpakaer. De har både huacaya- og suri alpakaer og avler selv, så flokken hvert år udvides med egne føl.

Helle og Tommy har længe talt om, at det kunne være spændende at rejse til Sydamerika for at opleve alpakaer i deres oprindelige omgivelser. Denne november var tiden så kommet til en sådan tur, hvor de samtidig kunne benytte deres tur til at deltage i Alpaca Fiesta.

Alpaca Fiesta

Turen startede i Lima, som er hovedstaden i Peru. Her tilbragte Helle og Tommy blot en enkelt dag. Lima ligger i normal højde over havets overflade, men snart skulle de op i højderne, og resten af turen foregik højt over havets overflade.

Allerede den næste dag gik turen videre til byen Arequipa, som ligger 2.335 meter over havets overflade. Her tilbragte Helle og Tommy de næste fem dage i selskab med en masse alpaka- og lamaentusiaster til eventet "Alpaca Fiesta".

Alpaca Fiesta er et internationalt event for camelid-begeistrede folk, og dette års event var slået sammen med modeindustrien, så der var også et fokus på, hvad camelid-produkter kan anvendes til.

Den første dag på Alpaca Fiestaen bestod af besøg på tre fabrikker i byen, hvor de oplevede, hvordan processerne fra den rå fiber til det færdige tøjprodukt forløb. Første proces er rens og vask af den rå fleece, hvorefter ulden bliver kartet og lavet til karteruller kaldet tops. Alt dette foregik på fabrikken Clamasa. Næste trin i processen er arbejdsgangen med at spinde disse tops til garn eller tråd og eventuelt også farvning af garnet. Det sidste trin er fremstilling af tøj ved enten at strikke, hækle eller væve. De sidste to trin foregik på Michell og Art Atlas. Det var virkelig spændende at se de forskellige trin i produktionen og at se, hvordan sådan en lækker råvare blev brugt til "masseproduktion", fortæller Helle.

På dag nummer to på Alpaca Fiestaen gik turen videre op i bjergene til ca. 4.400 meter over havets overflade, hvor Helle og Tommy

Inspirerende stemningsbilleder fra dagene på Alpaca Fiesta, hvor der blev fremvist mange skønne alpakaer

bidrog til at indfange de vilde vikunjaer (vicuna) til den årlige klipning. Det er ikke lovligt at dræbe en vikunja. Arten var truet med udryddelse og blev i 1974 fredet i Peru. De lokale har dog tilladelse til at indfange og "høste" pelsen fra de smukke dyr med de helt utroligt fine og unikke fibre. Fibrene fra en vikunja er den dyreste fiber, man kan købe fra et dyr. Det var selvsagt en fantastisk oplevelse for Helle og Tommy at være med til at samle dyrene ved hjælp af lange bånd med farvebånd. Højden kunne dog mærkes lidt i lungerne, så alt gik i et roligt tempo – selvom Helle og Tommy havde indtaget den lokale coca-te, som skulle afhjælpe højdesyge.

Alpaca Fiestaen bød også på foredrag, B2B-områder, boder, hvor man kunne købe camelid-produkter, modeshows samt alpaka- og lamashows. Endelig, på den tredje og fjerde dag, så Helle og Tommy de første fine alpakaer og lamaer. De bedste dyr i Peru var samlet i Arequipa til show. Det var en vild oplevelse med så mange fine dyr, og det var ikke kun dyrene, som blev vist frem, fortæller Tommy. For ja, Tommy blev da også inviteret frem i rampelyset, da hans højde ikke gik ubemærket hen på de kanter! Helle og Tommy mødte mange camelid-

ejere fra hele verden - både velkendte som nye. Det er altid dejligt at møde mennesker, som er lige så begejstrede for dyrene, som vi selv er, fortæller Helle. Den sidste aften på Alpaca Fiestaen sluttede med et stort modeshow og en galla i byens centrum.

Helle og Tommy har selv suri-alpakaer og derfor var det også interessant for dem at se de mange meget langhårede surier, der blev vist frem på Alpaca Fiestaen

Rundt i Peru

Efter rigtig mange fine oplevelser med alpakaer gik turen videre for at se landet og dyrene i deres "oprindelige" natur. Helle og Tommy var forbi Colca Canyon, som er verdens anden dybeste kløft. De besøgte Puno og de flydende øer af siv. De kørte med et ældre, meget fint tog til byen Cusco og vandrede via Inkastien til Machu Picchu. Machu Picchu er en velbevaret oldtidsby, som tilbage i 1981 kom på UNESCOs verdensarvsliste. Året rundt tiltrækker stedet store mængder turister fra hele verden, og op imod 3.800 turister besøger stedet dagligt.

Helle og Tommy så masser af camelider på de åbne vidder i højderne 3.500 meter over havets overflade. Disse dyr blev generelt brugt til naturpleje i højderne 3.500-4.500 meter. Det græs, som cameliderne her spiste, undrede Helle og Tommy sig over. Det er jo en helt anden vegetation end vores dyr i Danmark, som jo kun gider at spise det lækre bløde grønne græs eller fint høl! Vi overvejede at lave en lille film, så vores alpakaer kan se, hvad de burde spise, fortæller Tommy og griner.

Alt i alt havde Helle og Tommy en superfed tur med en masse alpakaer - både tæt på og i deres oprindelige natur. Det kan bestemt godt anbefales til alle, der har alpakaer og lamaer, er Helle og Tommy helt enige om.

Billdere fra de smukke steder, som Helle og Tommy besøgte:

Øverst er fra deres vandring på Inkastien

Midterst er Machu Picchu set oppefra med skønne lamaer i forgrunden

Nedsers er alpakaer i deres naturlige habitat

Hvad kan camelider **IKKE** tåle?

I den seneste udgave af DLAF Magasinet spurgte jeg i Erfa-hjørnet til alt det, som camelider ikke kan tåle at spise. Jeg efterlyste viden og erfaringer om giftige planter og andre ting, som camelider ikke kan tåle i små eller store mængder. Her kan du læse de indlæg, jeg har modtaget.

Maja fra AlpakaYoga Odsherred

Jeg har heldigvis aldrig oplevet, at mine dyr har spist noget giftigt. Men det er noget, jeg har været meget opmærksom på, fordi jeg ikke vidste særlig meget om giftige planter, før jeg flyttede på landet for 5 år siden. Jeg har brugt forskellige lister fra Norge og England til at tjekke min mark, men listerne modsiger en gang imellem hinanden. Jeg har haft glæde af at spørge om specifikke planter i de danske Facebook-grupper "Alpaca for alle" og "Alpaca og Lama", når jeg har været i tvivl. Senest har jeg i år skullet finde en gård at købe hø fra, og her har jeg været særlig opmærksom på engbrandbæger, da de er giftige for de fleste dyr, og dem har der været særlig mange af i år. Jeg fandt en fyr i lokalområdet, der lavede hø til sin kærestes heste og havde overskud til også at sælge af det. Min tanke var, at han nok var meget interesseret i at tjekke høet grundigt, når nu han havde en personlig interesse i, at det var fri for engbrandbæger. Indtil videre har der ikke været nogen problemer med høet.

Engbrandbæger

Cathrine fra Lunaland

Da jeg for nogle år tilbage begyndte at interessere mig for camelider, lånte jeg nogle engelske alpaka- og lamamagasiner. Her læste jeg en artikel om camelider og nåletræer. Desværre har jeg afleveret de lånte magasiner tilbage, men jeg kan stadig huske hovedpunkterne i artiklen. Som de fleste alpaka- og lamaejere ved, elsker vores dyr nåletræer. Især i tiden efter jul vrimler det med aflagte juletræer, som tømmes for pynt og trækkes ind på foldene. De foretrukne sorter til juletræer er nordmannsgran og rødgran, og de er da også yderst velegnede som foder til camelider. Men det, som var nyt for mig, var, at artiklen advarede mod større mængder fyrretræ. Fyrretræet med de lange nåle er langt mere harpiksholdigt end øvrige graner, og ved indtagelse af store mængder kan det danne små, hårde klumper af harpiks i alpakaens eller lamaens fordøjelsessystem, hvilket på forskellige vis kan give dem udfordringer eller gøre dem syge. Det er ikke sådan, at dyret falder død om, hvis det har spist af en gren fra et fyrretræ, men ifølge artiklen skal man undlade at fodre sine camelider med fyrretræ, som man gør med juletræer.

Fyrretræsnåle

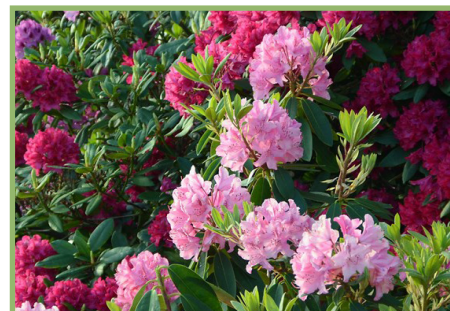
Anne fra Holmegaard Alpaca

Der er flere planter, der kan være giftige for alpakaer, og det er vigtigt at sikre, at de ikke får adgang til dem. Her er en liste over almindelige, giftige planter for alpakaer:

1. Natskyggefamilien (Solanaceae): Tomatplanter, kartofler (især de grønne dele og rå kartofler), paprika og chili (bladene), galnebær (Belladonna).
2. Liljefamilien (Liliaceae): Liljekonval, Påskeliljer, Tulipaner.
3. Prunus-arter: Kirsebærtræer, blommetræer, ferskentræer. Disse indeholder cyanogene glykosider i blade, frø og bark, som kan være meget giftige.
4. Egetræer (Quercus spp.): Agern og blade kan forårsage forgiftning på grund af højt indhold af tanniner.
5. Rhododendron og azalea: Hele planten er giftig og kan føre til alvorlige symptomer.
6. Andre giftige planter: Snerle (bindweed), guldregn (Laburnum), taks (Taxus), agerpadderok (Equisetum arvense).

Påskelilje

Rhododendron

Hvis du har alpakaer, er det vigtigt at gennemgå deres græsningsområder og fjerne disse planter for at sikre deres sundhed og velbefindende. Og ja, der er mange andre planter, som alpakaer ikke kan tåle. Nogle planter er giftige på grund af kemiske forbindelser, der forstyrrer deres fordøjelsessystem, blodcirkulation eller nervesystem. Her er en mere omfattende liste over planter og årsager til, hvorfor de er farlige for alpakaer:

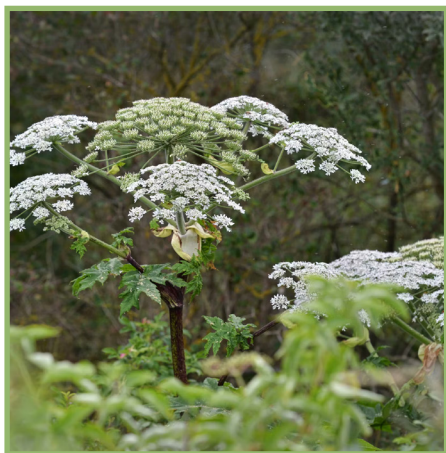
1. Planter med cyanogene glykosider:

Cyanogene glykosider frigiver cyanid, som kan forårsage kvælning og død. Fersken-, blomme- og kirsebærtræer (Prunus-arter) blade og frø samt hyldebær (Sambucus spp.) - både bær og blade - kan være giftige.

2. Planter med oxalater: Oxalater binder sig til calcium i kroppen og kan forårsage nyreskader eller kalciummangel. Eksempler er rabarberblade (Rheum rhabarbarum), skovsyre (Oxalis spp.) og sukkerroetoppe (i store mængder).

3. Planter med alkaloider: Alkaloider kan forstyrre nervesystemet eller hjertefunktionen. Eksempler inkluderer snerle (Convolvulus spp.) og guldregn (Laburnum), som er meget giftige og kan give kramper og koma. Bjørneklo (Heracleum) kan desuden give hudirritation ved kontakt.

4. Planter med tanniner: Tanniner i høje koncentrationer kan irritere fordøjelsessystemet og føre til nyreskader. Egetræer (Quercus spp.) - især agern og unge blade - samt pileblade (Salix spp.) i store mængder kan være farlige.

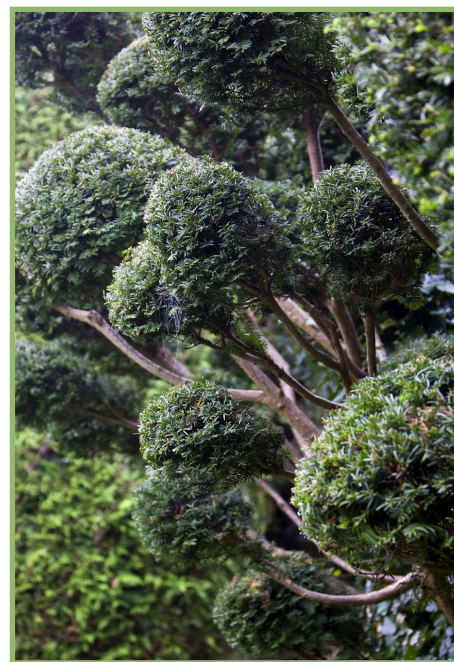
Bjørneklo

Rabarber

Taks med bær

Taks

5. Andre specifikke planter: Disse planter indeholder unikke giftige stoffer, der er skadelige for alpakaer: Taks (Taxus): Kan føre til hjertestop, selv i små mængder. Fingerbøl (Digitalis): Indeholder digitalis, som påvirker hjertet. Kaprifolium (Lonicera spp.): Er giftig for fordøjelsessystemet. Rhododendron og azalea: Indeholder grayanotoksiner, som kan føre til kolik, opkast og død. Agerpadderok (Equisetum arvense): Indeholder thiaminase, som kan føre til vitamin B1-mangel.

Hvorfor tåler alpakaer ikke disse planter?

Alpakaer har et specialiseret fordøjelsessystem, der er udviklet til at håndtere hø og græs, men som er følsomt over for visse giftstoffer, pga. langsom metabolisme. Dvs. giftige stoffer kan ophobes over tid. Mikrofloraens sårbarhed, dvs. de mikroorganismer, der nedbryder føden i deres maver, kan blive forstyrret af toksiner. Mangel på naturlig selektion, dvs. alpakaer stammer oprindeligt fra Andesbjergene, hvor mange af de giftige planter, vi har i Europa, ikke findes. Derfor har de ikke udviklet resistens mod dem.

Hvis du er i tvivl om en plantes sikkerhed, bør du fjerne den fra alpakaernes adgangsområde og konsultere en dyrlæge med erfaring i camelider. Det er altid bedre at være på den sikre side.

Martin fra Alpacas of Fredly

Martin fortæller, at de for nogle år siden mistede tre af deres alpakaer. Alpakaerne var kommet på afveje fra folden og ind på et område, hvor der voksede taks. Taks findes både som træer og buske og etableres også som massive hække. Det er ikke til at vide, hvor meget alpakaerne hos Martin havde nået at spise, men desværre døde de alle tre. Det er både nålene og de røde bær, der er meget giftige. Har man fjernet taks fra et område, hvor der skal gå alpakaer, skal man være meget opmærksom på vildskud, der kan vokse op af jorden.

Camilla og Kasper fra Virkelyst AlpacaFarm

Camilla er dyrelæge og kunne for nylig dele denne triste historie på Facebook: Forgiftning med Nerium Oleander. For er par uger siden skete noget utroligt tragisk. Jeg har dog kun telefonisk kendskab til hændelsen, men har fået lov af ejeren til at dele historien med jer. Tre alpakaer slap ud af deres hegn, hvor de i ca. 15 minutter åd løs af en Nerium Oleander. Trods dyrlægebesøg døde alle tre alpakaer inden for de næste 3 dage. Nerium Oleander indeholder en digitalis-lignende glykosid, som optages meget let og giver skader på hjertet med deraf følgende hjerteproblemer og i værste fald med døden til følge. Alle dele af planten er giftige - også de tørrede blade. Små mængder er nok; tilsyneladende er ét blad nok til at forgifte et lille barn og en håndfuld er nok til at forgifte tre alpakaer. Mine varmeste tanker og store krammere til de stakkels ejere, som nu er helt uden alpakaer på deres mark.

oleander

Kasper tilføjer, at guleroden skal på listen. Ikke fordi gulerod er giftig, men fordi den kan forårsage spiserørsforstoppelse. Man skal huske, at gulerodens konsistens er massiv og ikke noget, der lige opløses med lidt vand. Kasper har kendskab til en alpaka, der døde af spiserørsforstoppelse, efter at et stykke gulerod havde sat sig fast. En anden alpaka med samme gulerodsforstoppelse blev dog reddet, men efterlod en meget høj dyrlægeregning til ejeren!

Gulerødder

Del dine erfaringer

I næste udgave af magasinet sættes der fokus på et lidt trist emne, som dog er relevant for alle med camelider. Hvad gør man helt praktisk, når et af ens dyr dør? Hvordan får man det bortskaffet? Er der nogle der beholder ulden eller får lavet skind? Er der tilfælde, hvor man skal melde det til myndighederne? Hvad med resten af flokken - er der nogle erfaringer fra medlemmerne, der kan videregives i forhold til den resterende floks trivsel? Skriv gerne et indlæg om, hvordan du håndterer en død lama eller alpaka til

God wrap og hø, det ved man hvad er! Her er det Cirrus fra Alpati Alpakapark der trygt gumler løs.

Hvordan sælger du din uld?

I sidste udgave af DLAF Magasinet spurgte jeg i Uld-hjørnet, om der er nogle af jer lama- og alpakaejere, der sælger ulden fra deres mange dyr. Jeg spurgte bl.a. til, hvor det er smart at sælge ulden - både fysisk og på digitale platforme? Er det både 1. og 2. sortering, der sælges? Hvilke priser sælges ulden til? Her kan du læse de indlæg, jeg har modtaget.

Karoline fra Als

Jeg vil gerne fortælle lidt om, hvordan jeg sælger min uld. Jeg har kun mine 7 alpakaer, og sidste år vejede den samlede uld omkring 20 kg. Det var både 1., 2. og 3. sortering samlet.

Første sortering bruger jeg for det meste selv til mine egne strikke- og væveprojekter - og dem er der mange af! Jeg sælger også lidt af min 1. sorteringsuld til events i f.eks. Spindeforeningen, når vi mødes til generalforsamling eller på den årlige spindeweek-end. Der sælger jeg vasket råuld i poser à 50 g til 20 kr. og maskinkartet råuld i poser à 40 kr. Når man sælger til spindere, kan de fleste selv karte og forberede ulden til spinding. Men der findes også spinder, som sætter pris på, at de ikke behøver at gøre noget ved ulden, men bare tage den ud af posen og begynde at spinde.

Vi har også nogle lokale events i Sønderjylland, hvor jeg deltager, f.eks. et årligt rokke- og striketræf på et historisk bondesgårdsmuseum. Når jeg er med til sådanne arrangementer, har jeg altid nogle kasser med uldposer til salg. Det sker tit, at dem som ikke får købt noget - eller ikke køber nok - senere spørger, om de må købe mere. Det er nogle gange en udfordring, fordi jeg ikke har så frygtelig meget uld, og jeg gerne vil bruge meget af ulden selv. For det meste henviser jeg dem til andre, der sælger alpakauld, f.eks. Virkelyst AlpacaFarms webshop.

2. sortering bruger jeg til vævning af siddepuder eller hynder til havebænke. Jeg bruger vasket og kartet 2. sortering, som jeg enten slet ikke spinder, eller som jeg spinder meget tykt og væver med. Der går rigtig meget uld til disse tykke puder, så jeg kan bruge alt min 2. sortering selv.

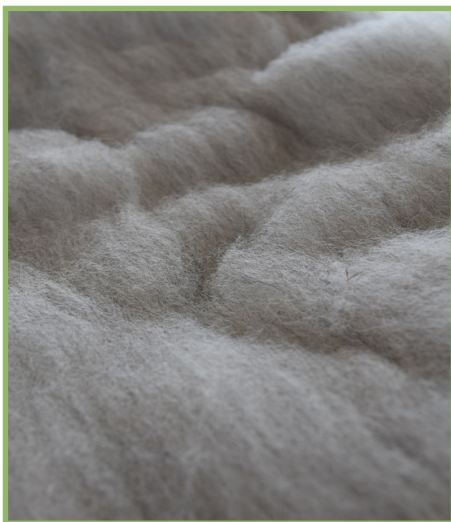
I min lokale vævekreds har mange nu efterhånden set mine siddepuder vævet af råuld og er blevet nysgerrige på den måde at væve på. Jeg blev spurgt, om jeg kunne levere flere kilo 2. sortering, men det kan jeg desværre ikke, for jeg har næsten brugt al min 2. sortering fra 2024 allerede nu. Jeg måtte igen henviser folk til andre alpakaejere.

Jeg er i gang med at eksperimentere med forskellige måder at spinde 2. sortering til et meget tykt vævegarn, men det er nok et helt andet emne...

Min 3. sortering, som ikke er sorteret pr. dyr, men bare fejlet sammen på gulvet, når vi klipper, bliver rensat for halm, vasket og groft åbnet op med fingrene. Jeg syr 2-lags bomuldsstof som betræk til hovedpuder og udstopper dem med 3. sorteringsuld. Der går rigtig meget uld til dette. Hele familien sover nu på sådanne fremstillede hovedpuder og er meget tilfredse.

Maja fra AlpakaYoga Odsherred

Jeg spinder selv ulden fra mine syv alpakaer på min spinderok, og jeg havde tænkt mig at filte 2. sorteringsulden. Det har tiden og overskuddet dog ikke været til, så jeg har solgt ud af min 2. sorteringsuld i både små og store portioner. Jeg sælger det primært i små portioner til en billig pris i min lille vejbod, men jeg har også solgt en større portion til en virksomhed i København. Jeg kan ikke helt nå igennem syv alpakaer på et år på min rok, så måske jeg også kommer til at sælge af 1. sorteringsulden på et tidspunkt.

Susie Pihl fra Bildsø

Suri-alpakaens lange fibre er unikke til fremstilling af f.eks. dukkehår. Med sin silkeglans kan dukkemageren skabe helt fantastiske parykker. Jeg sælger hvert år fibre til dukkemagere. Dukkemageren kan vælge at rede det ud, så det er helt glat (som på viste dukkehoveder), eller de kan bibeholde de naturlige slangekrøller. Man kan naturligvis også spinde garn af suri-fibre. Nogle synes dog, at det kræver en del spindeerfaring, da det er som at arbejde med silkefibre.

Det er svært at give et præcist svar på prisen for suri-fibre til dukkehår. Det kommer an på mange forskellige ting. Til dukkehår skal fibre være længere end til spinning. Fibrene til dukkehår kan være op til 42 cm lange, og finheden er meget vigtig. Det sælges i gram og i ganske små portioner. Fibrene vaskes i små totter enkeltvis, og de må ikke placeres i forskellige retninger, da det giver problemer for dukkemageren og kan filtrere. Omvendt, hvis man køber suri-fibre til spinning, er fibre kortere og uvaskede, og derved en anden pris, som ligger omkring 400 kr. pr. kg.

Martin fra Alpacas of Fredly

Med vores pt. 70 alpakaer høster vi naturligvis en hel del råuld, og det er ikke det hele, vi får sendt til forarbejdning. Derfor tilbyder vi fra tid til anden råuld på diverse Facebook-sider, for at komme af med det og andre kan få glæde af det i deres hjemmespinderi. I den forbindelse er det naturligt for os at komme ind på kvaliteten af råulden. Den deles op i forskellige kvaliteter, afhængigt af tykkelsen på hårene - fra ultrafin til strong. Ultrafin og fin kvalitet er under 20 micron, og over 30 er strong. Sidstnævnte bruger vi ikke. Vi deler det op i henholdsvis uld under 20 micron og mellem 20-30 micron. Ulden sendes til laboratorie, hvor man får en fin rapport tilbage med diverse målinger, deriblandt tykkelsen på hårene. I den forbindelse er der noget, der hedder komfortfaktor, hvilket er når tykkelsen er over 30 micron. Over 30 micron bøjer hårene ikke af på huden, men prikker i stedet og man får den velkendte kløende fornemmelse. Under 30 micron bøjer hårene af, og det klør ikke - en af de vigtigste "trades" ved alpakaulden.

Derfor er kvaliteten på ulden vigtig. Hvis man ser bort fra deres dejlige sind, er det at have en alpaka ikke nødvendigvis en garanti for et "kløfrit" slutprodukt. Vi har fast pris på 350 kr. pr. kilo uld. Men, som nævnt, sælger vi ingen uld over 30 micron.

Ideer og inspiration

Jeg indsamler gerne ideer og inspiration til, hvordan man kan bruge ulden fra vores alpakaer og lamaer på forskellig vis, så vi kan dele dem med hinanden her på Uld-siden.

Nogle laver uldkugler til at putte i tørretrumbleren, så tøjet tørre hurtigere - men hvordan laver man disse kugler?

Jeg har set, at nogle laver kræmmekuse til ophæng ude, så fugle kan bruge ulden til at bygge reder - send mig gerne billeder heraf til inspiration til andre.

Der er også nogle, der kombinerer sæbe og uld i en form for "vaske-sten" - men hvordan laves disse?

Det kan også være, at du har en strikke- eller hækleopskrift, som du selv har lavet og som du gerne vil dele med os andre.

Måske væver du noget på en stor eller lille væv - alt er velkomment!

Jeg modtager gerne alle ideer og inspiration på mail cathrineaxelsen@icloud.com

Lama og alpaka kløkost!

Det er næppe en ny opfindelse, jeg her vil præsentere, da man i årtier har brugt koste i landbruget - i stalde og på marker - så kreaturer kunne få mulighed for at klø sig på kroppen, netop der, hvor de ellers ikke kan nå! Alligevel synes jeg, at kløkosten har sin berettigelse her under staldtips, da både lamaer og alpakaer kan få stor glæde af den.

Første gang jeg stødte på den runde kløkost, var hos Katja og Rasmus i Gyrstinge, hvor Rasmus havde brugt aflagte fejblade fra en fejmaskine til at lave deres kløkoste. Kløkostene blev meget populære blandt deres alpakaer, som kunne gnubbe kostene godt ind i ulden. Til tider har jeg oplevet kø ved kløkosten i Alpakapark i Gyrstinge, fordi nogle af alpakaerne havde fået ejerskabsfølelse over den ene kløkost. De fem nytilkomne lamahopper tog også kløkosten til sig ved deres ankomst og især lamaen Maja er vild med at få gnubbet vinterfrakken.

Kø ved kløkosten i Alpakapark i Gyrstinge. Heldigvis er der flere klø-koste, som både alpakaerne og lamaerne kan benytte.

Karoline havde været på besøg hos Katja og set denne smarte kløkost og fik straks Christian til at lave en kløkost til deres alpakaer på Als. De sønderjyske alpakaer var dog noget mere skeptiske over for den farverige tingest, der pludselig stod på deres fold! Det skulle tage dem et halvt år at finde ud af, at den tingest kunne bruges til at klø sig på.

Undertegnede måtte naturligvis også have en kløkost på min fold – ja, faktisk to, fordi jeg både har lamaer og alpakaer. Derfor var jeg jo nødt til at lave to koste i forskellige højder. Mine alpakaer har boet hos Katja i Alpakapark, så de var fra starten helt med på, hvad denne tingest skulle bruges til. Helt så nemt er det ikke gået for lamaerne. De har iagttaget alpakaerne klø sig på kløkosten, men har endnu ikke helt knækket koden. Bob, min lama-alpaka-hybrid, har dog fundet ud af at bruge kosten, og det samme gælder hans ven Choko, som dog mest gnubber

Kløkosten hos Karoline og Christian på Als står ude på folden, så de syv alpakaer frit kan benytte den.

sit hoved op ad kostene. Nu må vi se, om de øvrige lamaer knækker koden i løbet af vinteren, hvor de jo godt kan trænge til en "kost i håret"!

Der findes mange forskellige måder at bruge koste på og har du lavet en anordning, som dine dyr er glade for, så send gerne et billede

På Lunaland ved Vester Nebel står de to klø-koste ved siden af hinanden – en lav til alpakaerne og en høj til lamaerne.

Har du et staldtip?

Hvis du har købt en smart dims eller selv opfundet noget, som andre kunne have glæde af i stalden eller på folden, så er du velkommen til at dele dit tip her.

Skriv en mail til cathrineaxelsen@icloud.com med billeder og forklaring på dit tip. Det er også velkomment at dele et link, hvor man eventuelt kan anskaffe sig gode sager til stald og fold. Det er dog ikke tilladt for virksomheder at reklamere for egne produkter. Det er ikke et krav, at du er medlem af DLAF.

At være en del af DLAF-bestyrelsen

DLAF-bestyrelsen består af syv bestyrelsesmedlemmer og to suppleanter. Vi har det forgangene år været en meget blandet flok, både i forhold til alder, køn, bopæl og beskæftigelse, men der er også stor mangfoldighed i forhold til, hvor mange dyr vi har, om det er alpakaer eller lamaer, forskelle på vores type af dyrehold, vores tilgang til dyrene, og hvilke interessefelter vi har. Vi ser mangfoldigheden som en styrke, og jo mere mangfoldig en sammensætning vi har i bestyrelsen, desto bredere dækker vi vores medlemmers interesser.

Hvad laver bestyrelsen?

De forskellige bestyrelsesmedlemmer har typisk nogle faste opgaver. Formanden svarer på henvendelser fra medlemmer og fra myndighederne, samt indkalder til møder og udsender dagsordener. Sekretæren sørger for at lave referater fra alle møder. Kassereren opkræver kontingent, gennemfører betalinger og holder styr på regnskabet. Redaktøren udarbejder magasinet og webmasteren står for websiden.

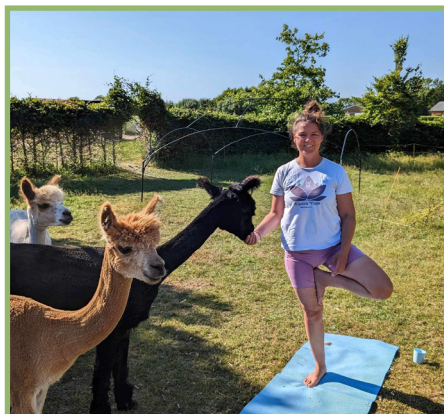
Nogle af medlemmerne sidder med i forskellige udvalg, f.eks. showudvalget eller evalueringssudvalget.

Der er bestyrelsesmøde én gang om måneden, som afholdes online en hverdagsaften, typisk fra kl. 20. Suppleanterne deltager også i møderne i det omfang, de kan. På bestyrelsesmøderne bliver der bl.a. drøftet forskellige nye tiltag i foreningen, input fra de forskellige udvalg, fremtidige arrangementer, udfordringer med smittefare, generel sundhed og meget mere.

Tre bestyrelsesmedlemmer fortæller

Jeg hedder Maja Kielberg. Jeg har været i bestyrelsen i DLAF i 3 år. Jeg har syv alpakaer, og min virksomhed hedder AlpakaYoga Odsherred. Det var lidt tilfældigt, at jeg kom med i bestyrelsen, men jeg er glad for det. Jeg sætter pris på, at møderne er online, så det kan passes ind i en travl hverdag med små børn. Jeg lærer meget af de andre bestyrelsesmedlemmer og jeg sætter pris på vores forskellige tilgange til dyrene. Noget jeg virkelig værdsætter, er den generelt respektfulde tone, vi har i diskussionerne. Det er ikke altid, vi er enige om, hvordan forskellige situationer skal håndteres, men vi finder altid en løsning i nogenlunde fred og fordragelighed. Jeg har tidligere været med til at arrangere spindekurser og inviteret til yoga med mine alpakaer hjemme på min gård. For tiden er mit overskud lidt mere knapt, så jeg bidrager primært med at tage referater til vores bestyrelsesmøder i øjeblikket. Det er rart, at man har mulighed for at skru lidt op og ned for sit engagement i bestyrelsesarbejdet alt efter, hvor meget tid og overskud man har.

Maja Kielberg

Jeg hedder Cathrine Axelsen og kom med i bestyrelsen sidste år. Jeg har 13 dyr: 5 huacaya-alpakaer, 2 suri-alpakaer, 4 clas-sic-lama, 1 woolly-lama og 1 hybrid - så lidt en blandet landhandel! Jeg meldte mig ind i bestyrelsen, først og fremmest fordi det gav god mening at have direkte adgang til alle informationer i forhold til, at jeg er redaktør på DLAF Magasinet. Men jeg meldte mig også ind i bestyrelsen, fordi jeg syntes, at det er vigtigt, at lamaejere også er repræsenteret i bestyrelsen. Jeg synes, at vi har et rigtig godt samarbejde i bestyrelsen. Det er meget forskellige mennesker, der er med i bestyrelsen, som på mange måder rummer stor diversitet. Alle byder ind med noget forskelligt - nogle mere end andre, og det er helt ok, fordi vi jo har forskellige liv og derfor ikke samme mængder af tid og ressourcer. Det vigtigste for mig er, at alle bidrager, og sådan oplever jeg det heldigvis.

Cathrine Axelsen

Jeg hedder Susie og er 59 år. Jeg har haft alpakaer i 13 år. Suri-alpakaer er "min ting" – jeg elsker deres gode sind og deres bedårende slangekrøller, der bølger i vinden. Jeg har 5 suri-hopper, 2 suri-hingste og en huacaya-vallak.

Vi i bestyrelsen er en dejlig blanding af alpaka- og lamaejere med meget forskellige "formål" og antal dyr. Det giver en fantastisk bredde og forståelse blandt os. Vi har månedlige onlinemøder, da vi er spredt ud i hele landet. Man bliver ikke påduttet eller overrumplet med opgaver. Man påtager sig opgaver, der passer til ens interesse og det overskud, man har på det aktuelle tidspunkt. Jeg kan varmt anbefale at være med i bestyrelsesarbejdet, og jeg håber, at I er mange, der møder op til generalforsamling d. 25.01.2025 - hvad enten man ønsker at være med i bestyrelsen eller ej.

Susie Pihl

Jeg hedder Kasper Kristiansen, er 43 år og medlem af DLAF siden 2014. Jeg har siddet i bestyrelsen siden 2020 og som formand siden januar 2024. Det var et ønske om at bidrage positivt til udviklingen og kendskabet til hold af alpaka i Danmark, der fik mig med i bestyrelsen. Det har udviklet sig til flere ideer og tiltag gennem tiden. Jeg er lykkedes med at få avl af alpakaer på dagsordenen og har sammen med andre brugt kræfter på, at disse ting er blevet til noget, f.eks. dommerkursus, evaluering, alpakashow og register. I det daglige varetager jeg kontakten til medlemmer, avls- og evalueringsudvalget samt styrer bestyrelsesmøderne. Jeg har tidligere været med i showudvalget og registergruppen. Glæden ved at være med i bestyrelsen er at se en masse medlemmer, der bliver glade for de tiltag, vi laver i foreningen. Men også, at jeg har lært en masse ting af andre medlemmer

- både i bestyrelsen og til et utal af events. Undervejs har jeg også fået nogle gode venner med samme interesse som mig. Hvis du vil være med til at påvirke den retning, foreningen går i, og deltage i et tættere fællesskab om vores dyr, er bestyrelsen i DLAF et godt sted at starte.

Kasper Kristensen

Skal du med i bestyrelsen?

Martin Drastrup genopstiller ikke. Martin er den store drivkraft bag det årlige alpaka-show, og det ønsker han at prioritere sin tid på. Vi siger i bestyrelsen tusinde tak til Martin for hans bidrag til bestyrelsesarbejdet de seneste fire år.

Det betyder, at der bliver en ledig plads i bestyrelsen - så det kunne måske være dig, der har lyst til at være med?

Måske der sidder en lamaejer, der kunne tænke sig at komme med i bestyrelsen? Lige nu er der et bestyrelsesmedlem og en af suppleanterne, der har lamaer - men vi vil gerne have flere ombord, så vi kan få nogle flere lama-input!

Hvis du har spørgsmål til bestyrelsesarbejdet, kan du kontakte formand Kasper Kristensen på mail@dlaf.dk

Generalforsamling 2025

Den årlige generalforsamling finder sted lørdag d. 25. januar på Lunalund: Koldingvej 95, 6040 Egtved. Vi håber naturligvis at se rigtig mange fremmødte medlemmer. Dagsordenen, forslag til vedtægtsændringer samt kontingentopkrævning vil blive sendt pr. mail senest d. 4. januar. Ved afstemninger er der én stemme pr. husstand, såfremt man har betalt kontingent for 2025.

Generalforsamlingen 2024

! Kender du nogen der gør eller afholder du et arrangement?

Hvis du kender til et arrangement, som kunne være interessant for andre med camelider eller afholder du selv et arrangement, så kan du gøre reklame for det her på DLAF-siderne. Send en mail med info og billeder til redaktøren på cathrineaxelsen@icloud.com

Nyt om alpaka-evaluering

Vi kan endelig sætte en ny dato på DLAF-evalueringen. BAS dommer Jo Bridge kommer og laver evaluering sammen med de fire medlemmer fra Avls- og Evalueringssudvalget: Camilla, Heidi, Martin og Kasper. Det sker i perioden

28. januar 2025 til 5. februar 2025

Der er allerede 16 alpakaejere og 130 alpakaer tilmeldt, men vi har plads til flere på turen. Tilmeld dig og bliv klogere på dine alpakaers bygning og uld. Få input til avlsbeslutninger, salg eller køb af avlsdyr.

Pris: 1.000 kr. for 0-4 dyr og herefter 150 kr. pr. alpaka.

Kun alpakaer over 6 måneder kan evalueres. Tilmelding senest d. 10. januar 2025 efter først til mølle-princippet. Dem, der har tilmeldt sig i første omgang, er selvfølgelig med.

Tilmelding på mail@dlaf.dk Husk at angive antal dyr, adresse for evalueringen og evt. hvis der er en dato, du gerne vil undgå.

Spørgsmål kan rettes til Kasper Kristiansen på mail@dlaf.dk eller på telefon 30179407.

Mvh. Avls- og Evalueringssudvalget

Spinde-dag

I efteråret var en flok medlemmer samlet for at lære at spinde på ten og spinderok, og andre for at blive bedre til at spinde. Det var en utrolig lærerig og hyggelig dag, og alle ville gerne have en opfølgende spinde-dag i det nye år. Derfor afholdes der spinde-dag på Lunalund (nær Kolding) lørdag d. 23. februar kl. 10.00 - 15.00.

Var du ikke med på det sidste kursus, og kan du ikke spinde? Så mød gerne op alligevel! Der er kyndig vejledning at hente fra mere erfarne spindere, hvis man har brug for hjælp til at komme i gang eller til at komme videre. Arrangementet er gratis for medlemmer og tilmelding foregår ved at sende en mail til mail@dlaf.dk

DLAF Bestyrelse

Formand:

Kasper Kristensen

Næstformand og redaktør:

Cathrine Staal Axelsen

Kasserer:

Helle S. Larsen

Sekretær

Maja F. Kielberg

Webmaster:

Anne Dibbern Röser

Menige medlemmer:

Martin Kongsbak Drastrup

Susie Pihl

Suppleanter:

Katja M. Piil

Marianne Nielsen

DLAF-kalender

Januar

Generalforsamling 2025

Lørdag d. 25. januar på Lunalund,
Koldingvej 95, 6040 Egtved

Alpaka-evaluering

Fra 28. januar 2025 frem til
5. februar 2025

Februar

Spinde-dag

Lørdag d. 23. februar kl. 10.00 - 15.00,
på Lunalund, Koldingvej 95, 6040
Egtved.

Marts

Dansk Alpaka Show 2025

Weekenden d. 29. og 30. marts på
Middelfart Ridecenter, Røjlevej 30,
5500 Middelfart

April

Bålhygge hos medlemmer i Jylland
og på Sjælland

Alpaka Register

Der findes et dansk alpaka register,
som er gratis at anvende og som alle
alpakaavlere kan benytte sig af.

Hvis du har spørgsmål eller skal have
hjælp til at komme i gang, kan du
skrive til

registrering@dlaf.dk

eller du kan gå ind på websiden

danskalpacaregister.dk og oprette

en bruger og derefter registrere dine
alpakaer.

Tak til Grafisk Arbejde

DLAF Magasinet er layoutet med hjælp
og sparring fra Grafisk Arbejde i Nordborg
på Als. Der skal lyde en kæmpe
stort tak til Louise Snedker Hartman, for
kyndig vejledning og stor tålmodighed.

Ønsker du at blive medlem?

Hvis du ønsker at blive medlem af foreningen, så send en mail til
mail@dlaf.dk

Oplys i mailen til DLAF: Navn, adresse, mail, telefonnummer, samt
det antal dyr du ejer (angiv om det er lama eller alpaka)

Du behøver ikke at eje egne dyr for at være medlem. Foreningen
er for alle med interesse for camelider. Medlemskabet dækker
husstanden og giver ret til én stemme ved afstemninger på den
årlige generalforsamling.

Indmeldelsesåret går fra 1/1 til 31/12 og prisen er 300 kr. årligt
som indbetales på konto 0828-0003386775

DLAF

DLAF

- for alle der elsker camelider

